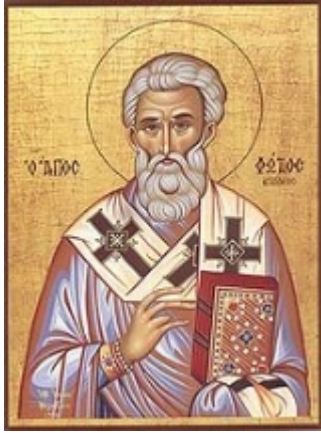

Omilie la pomenirea Sf. Fotie, Patriarhul Constantinopolului (6 februarie) (Ρουμανικά, Romanian)

[nesec / Συναξαριακές Μορφές](#)

1. „NU PAPEI!”

Luna trecută (pe 19 ianuarie) l-am prăznuit pe Sfântul Marcu, episcopul Efesului, Evghenicul, care a spus „nu” papei. Astăzi se aude din nou un „nu” papei. L-a spus un alt sfânt, mare dascăl și părinte al Bisericii, Sfințitul Fotie. Despre el vom spune câteva cuvinte.

***

Marele Fotie s-a născut în capitala Imperiului Bizantin, în Cetate (Constantinopol), în jurul anului 810. A trăit și a activat în veacul al IX - lea - au trecut deci de atunci mai bine de o mie de ani. A fost educat într-un mediu familial bun. Familia joacă un rol important. Dacă deschidem Viețile Sfinților, vom vedea că toți aceștia pe care îi sărbătorim (Vasilie, Grigorie, Gură de Aur, Fotie...), toți au ieșit din case creștine. Atunci, în casele acelea se făcea rugăciune, priveghere; casa se transforma în biserică. Din astfel de case sfințite au ieșit Părinții. Atunci din case ieșeau îngeri; astăzi ies demoni. De unde să iasă acum părinți și dascăli? O mare răspundere aveți voi, părinții, care - am spus-o de mii de ori și voi muri cu această durere - pe copiii voștri îi faceți învățători, profesori, generali, avocați; dar nici unul afierosit pentru preot, cleric, misionar! Și dacă englezii, francezii, italienii au trimis jos, în Africa, în acele părți sălbatice, pe cei mai buni copii ai lor, noi nimic.

Așadar, Sfântul Fotie a ieșit dintr-o casă creștină: tatăl evlavios, mama evlavioasă. Erau nobili și după lume. Ce înseamnă nobil? Nu că aveau bogății și funcții. Cea mai mare noblețe este ([περισσότερα...](#))